

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína, soudkyně Mgr. Lenky Krupíčkové a soudce Mgr. Petra Šuránka v právní věci žalobců: **a) Bc. L. M., b) Mgr. B. Z.**, oba zastoupeni advokátkou JUDr. Radkou Konečnou, se sídlem Lazarská 1718/3, Praha 1, proti žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**, se sídlem Zborovská 81/11, Praha 5, v řízení o kasační stížnosti žalobců proti rozsudku Krajského soudu v Praze ze dne 5. 2. 2025, č. j. 39 A 15/2023 - 47,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se p ř i z n á v á** odkladný účinek.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 20. 4. 2023, č. j. 02892/23/MUR/SU/DJi, Městský úřad Rudná (dále jen „stavební úřad“) nařídil žalobcům, aby odstranili stavbu „*sруб, D. na pozemku p. č. XA, k. ú. D.*“ (dále „stavba“). Žalobci se proti danému rozhodnutí odvolali. O tomto odvolání rozhodl žalovaný dne 13. 6. 2023, č. j. 077971/2023/KUSK, tak, že jej zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Žalobci se proti tomuto rozhodnutí bránili žalobou, již krajský soud svým usnesením ze dne 13. 9. 2024, č. j. 39 A 15/2023 - 19, přiznal odkladný účinek. Následně žalobu rozsudkem uvedeným v záhlaví zamítl.

[2] Žalobci (dále jen „stěžovatelé“) podali proti napadenému rozsudku včasnou kasační stížnost. Spolu s ní navrhli zdejšímu soudu, aby jejich kasační stížnosti přiznal odkladný účinek. Svůj návrh odůvodnili tak, že právní následky napadeného rozsudku jim ukládají povinnost odstranit stavbu, čímž by fakticky došlo ke zmaření důvodu, pro který kasační stížnost podávají, neboť obnovení odstraněné stavby by bylo prakticky nemožné. Stěžovatelé mají za to, že jejich situace odpovídá případům, v nichž zdejší soud návrhu na přiznání odkladného účinku vyhověl, přičemž na danou judikaturu odkázali. Stěžovatelům by rovněž podle jejich názoru nepřiznáním odkladného účinku vznikla nepoměrně větší újma než jiným osobám, neboť předmětná stavba, resp. její existence žádnou újmu žádným jiným osobám nezpůsobuje ani není v rozporu s důležitým veřejným

zájmem. Naproti tomu náklady spojené s odstraněním stavby a nezvratnost tohoto kroku by stěžovatelům způsobily škodu předběžně odhadovanou na více než 150 000 Kč.

[3] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku nevyjádřil.

[4] Z ustanovení § 73 odst. 2 s. ř. s. vyplývají dvě podmínky pro přiznání odkladného účinku: tou první je existence nepoměrně větší újmy, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám. Druhou pak je, že přiznání odkladného účinku nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Obě tyto podmínky přitom musí být splněny současně, neboť institut odkladného účinku má mimořádnou povahu. Základním pravidlem totiž je, že kasační stížnost odkladný účinek nemá (srov. § 107 s. ř. s.) a že přiznání odkladného účinku je vyhrazeno pouze ojedinělým případům vyjádřeným v § 73 odst. 2 s. ř. s. Odložit účinky kasační stížností napadeného rozhodnutí krajského soudu lze proto pouze výjimečně, pokud újma, která stěžovateli hrozí, je reálná, není vzhledem k jeho poměrům bagatelní, je významná a její vznik je v příčinné souvislosti s výkonem či jiným právním následkem plynoucím z rozhodnutí krajského soudu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 7. 2015, č. j. 10 Ads 99/2014 - 58, publ. pod č. 3270/2015 Sb. NSS).

[5] Krajský soud svým usnesením ze dne 13. 9. 2024, č. j. 39 A 15/2023 - 19, přiznal žalobě odkladný účinek. Návrh na přiznání odkladného účinku žaloby stěžovatelé podali z totožných důvodů jako návrh učiněný před Nejvyšším správním soudem. Krajský soud v odůvodnění daného usnesení zkoumal splnění výše uvedených podmínek. Při posuzování přihlédl k tomu, že by stěžovatelé nesli náklady spojené s odstraněním stavby, odstranění stavby by bylo procesem nevratným, a jejich případný úspěch v soudním řízení by jim skutečnou ochranu jejich práv nemohl poskytnout. Rovněž odkázal na judikaturu zdejšího soudu, podle níž by v případě odstranění stavby nemohlo řízení před Nejvyšším správním soudem a jeho rozhodnutí poskytnout stěžovatelům jinou než hypotetickou ochranu (srov. usnesení ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131). S ohledem na výše uvedené dospěl krajský soud k závěru, že stěžovatelé prokázali splnění nadepsaných podmínek, a proto jejich žalobě odkladný účinek přiznal.

[6] Podle Nejvyššího správního soudu důvody přiznání odkladného účinku žaloby na straně stěžovatelů trvají; kasační soud neshledal, že by v projednávaném případě byly dány jakékoli další skutečnosti zřetele hodné, které by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bránily. Zdejší soud souhlasí s názorem krajského soudu, podle něž by výkon či jiné právní následky napadeného rozsudku znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu než jaká by přiznáním odkladného účinku mohla vzniknout třetím osobám. Takovou újmu Nejvyšší správní soud dovodil v typovém případě týkajícím se odstranění nemovité věci (srov. např. usnesení ze dne 12. 8. 2014, č. j. 6 As 138/2014 - 30, či ze dne 10. 11. 2015, č. j. 6 As 230/2015 - 17) a v projednávané věci neshledal důvod se od této judikatury odchýlit. Pokud jde o podmínku neexistence rozporu s důležitým veřejným zájmem, z vyjádření žalovaného ani ze spisu krajského soudu nevyplývá, že by kolidující veřejný zájem (tj. zájem společnosti na tom, aby stavební záměry byly prováděny v souladu s právními předpisy) převyšoval potenciální újmu na majetkových právech stěžovatelů, a to

pokračování

s ohledem na to, že jejich újma může být při odstranění stavby nevratná. Krajský soud naopak uvedené veřejné zájmy v souladu se závěry usnesení zdejšího soudu ze dne 6. 8. 2008, č. j. 5 As 17/2008 - 131, zvážil a dospěl k závěru, že s ohledem na intenzitu hrozícího zásahu do majetkových práv stěžovatelů ochrana jejich práv nad daným veřejným zájmem převáží. Ani v tomto směru nemá zdejší soud nemá posouzení krajského soudu co vytknout. Ani zde nemá Nejvyšší správní soud důvod se od své dosavadní judikatury odchýlit.

[7] Nejvyšší správní soud na závěr dodává, že přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti žádným způsobem nepředjímá meritorní rozhodnutí ve věci (srov. usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 10. 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, publ. pod č. 1072/2007 Sb. NSS).

[8] Vzhledem k výše uvedenému Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. tak, že kasační stížnosti stěžovatelů přiznal odkladný účinek. Zároveň připomíná, že podle § 73 odst. 3 s. ř. s. „*se přiznáním odkladného účinku pozastavují do skončení řízení před soudem účinky napadeného rozhodnutí*“. Do skončení řízení před Nejvyšším správním soudem se tak pozastavují nejen veškeré účinky napadeného rozsudku, ale vzhledem k tomu, že žalobě stěžovatelů proti rozhodnutí žalovaného byl přiznán odkladný účinek, fakticky se do meritorního rozhodnutí o kasační stížnosti obnovuje i odkladný účinek žaloby proti rozhodnutí žalovaného.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

V Brně dne 10. dubna 2025

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda senátu